

Siedem groszy

WIADOMOŚCI ZE SWIATA - NAJCIEKAWSZE PROCESY SENSACYJNA POWIEŚĆ

dziennik ilustrowany dla wszystkich o wszystkim

Udaremniiony zamach na parę królewską w Zagrzebiu

W walce z zamachowcami jeden policjant zabity

Białogród, 18-go grudnia.

Donoszą z Zagrzebia, że na krótko przed przybyciem pary królewskiej zdarzył się tam krwawy wypadek. Grupa policjantów — jak twierdzi komunikat policyjny — w czasie patrolowania natknęła się w jednym z domów na trzech ludzi, którzy wydali się jej podejrzanymi. Kiedy zażądano od nich wylegitymowania

się, jeden z wśród podejrzanych dobył rewolweru i zastrzelił na miejscu jednego policjanta, a drugiego ranił. Wszyscy trzej starali się uciec, jednak dwóch z pośród nich przytrzymała, przechodząca ulicą publiczność, trzeci zaś został aresztowany w poniedziałek przed południem w okolicach Zagrzebia. Władze prowadzą dochodzenia w tej tajemniczej sprawie.

Krwawe demonstracje komunistów i żydów przed gmachem niemieckiej ambasady w Londynie

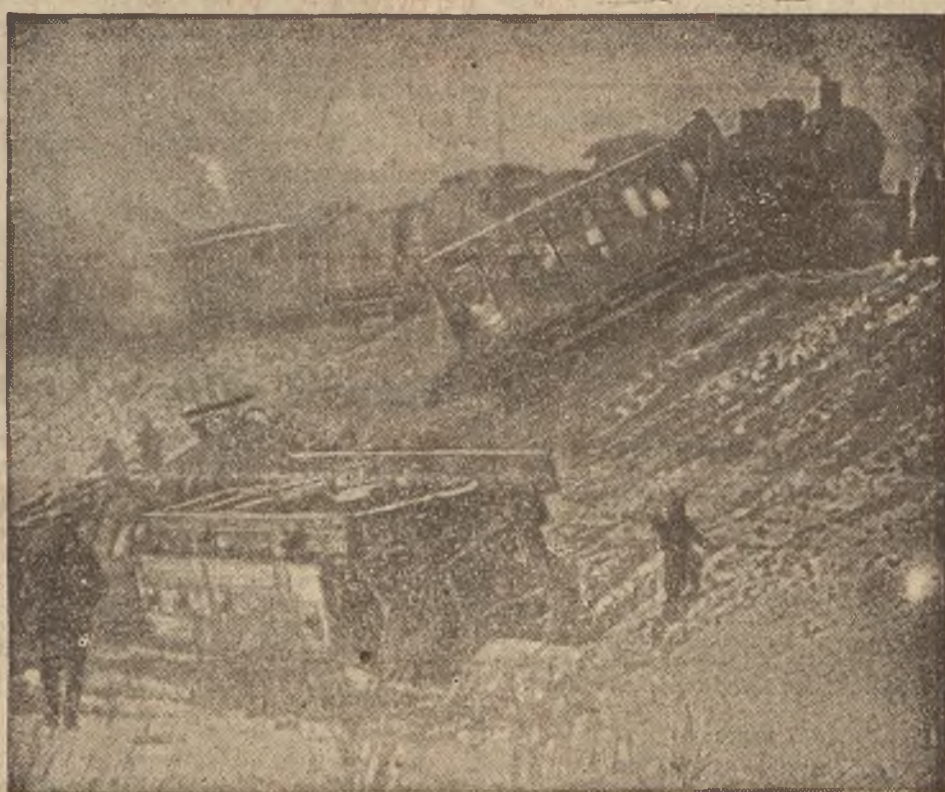
Londyn, 18-go grudnia.

W niedzielę, w późnych godzinach wieczornych przed budynkiem niemieckiej ambasady w Londynie nieprzeliczone tłumy żydów i komunistów zebrały się, domagając się uwolnienia oskarżonych w procesie o podpalenie Reichstagu. Na tem tle doszło do krwawych starć pomiędzy demonstrantami, policją i angielskimi faszystami. Bardzo wiele osób, a między nimi dwóch policjantów, doznało cięższych lub lżejszych ran. Policja aresztowała 8 osób.

Komuniści ruszyli pochodem ze wschodniej dzielnicy Londynu do centrum, gdzie znajduje się ambasada niemiecka. Zmobilizowana szybko policja zabiegła demonstrantom drogę i rozpoczynając od placu Waterloo, zamknęła kordonem wszystkie ulice, prowadzące do ambasady. Kiedy zbliżyli się komuniści i z okrzykiem przeciwko hitlerowcom, usiłowali przerwać kor-

don policyjny i dostać się pod budynek ambasady. Na pomoc przybyła policja konna, która rozpoczęła rozpędzać tłumy. Komuniści nie chcieli się coinać i rozpoczęli przeciwko policji walczyć nożami. Wśród nich wiele kobiet rzucało się z kijami lub parasolkami na policjantów. Przewrócono jedno auto policyjne. Poważne położenie zostało opanowane przez takt policyjną, która pozwoliła na wysłanie delegacji komunistycznej do ambasady niemieckiej, która złożyła pisemny protest przeciwko zasądzeniu oskarżonych o podpalenie Reichstagu a domagając się ich uwolnienia.

W chwilę potem, na pobliskim placu Trafalgar, doszło do starcia między komunistami a nieoczekiwanie, przejeżdżającymi w autach, członkami organizacji faszystowskiej. Komuniści rzucili się na faszystów. Spokój przywróciła policja, rozdzielając obie walczące strony.

Miejsce katastrofy kolejowej w Poznaniu. Szczegóły nieszczęścia podaliśmy obszernie w opisie naszego korespondenta z Poznania.

Sensacyjna afera oszukańcza w Belgii

Aresztowanie wyższych urzędników policji

Bruksela, 18-go grudnia.

Od pewnego czasu toczyły się sądowe dochodzenia przeciwko wielu komisarzom policji belgijskiej, oskarżonym o wymuszenie i nadużycie władzy urzędowej.

Sędzia śledczy oprócz aresztowania 2-ech komisarzy policyjnych na przedmieściu Brukseli, polecił osadzić w więzieniu prezydenta policji w Brukseli Angerhausena. Bezpośrednio potem aresztowano naczelnika urzędu policyjnego w 6-tym obwodzie Brukseli. Również w Antwerpii aresztowano komisarza policyjnego. Wypadki te wywołały olbrzymie wrażenie w całej Belgii i chodzą pogłoski, że niebawem nastąpią dalsze aresztowania.

Krwawy napad tłumy na redakcję dziennika w Hawanie

Nowy Jork, 18-go grudnia.

Jak donoszą z Hawany, demonstranci, należący do jednego z kubańskich związków zawodowych, napadli na biurowy dziennika „El Pais”, albowiem piśmo to poddało gwałtownej krytyce zarządzenie władz rządowych, według którego firmy zagraniczne są obowiązane zatrudnić 50 procent personelu z pośród krajowców. W czasie napadu doszło do walki pomiędzy pracownikami piśma oraz nastnikami, w czasie której zabito 5 osób a 11 zraniono.

Wojsko zachowało się w danym wypadku zupełnie neutralnie. Napastnicy porozlewali w całym budynku materiały palne i wznieśli pożar, który prawie w zupełności zniszczył cały gmach.

Według twierdzeń w kołach brukselskich, powodem aresztowań ma być afera dostarczania przez policję klientom firmie, sprzedającej benzynę i smary, będącej własnością spensjonowanego komisarza policyjnego. W ostatnich czasach mnożyły się z zastraszającą szybkością raporty karne przeciwko szoferom. W czasie przesłuchiwania ich, komisarze policyjni dawali im do poznania, że gdy będą zakupywali benzynę i smary u spensjonowanego urzędnika Pauwelsa sprawy ich mogą być umorzone. Rzeczywiście tak się też działo. Protokoły były niszczone, a skład Pauwelsa zyskiwał coraz to więcej klientów i powiększał obroty handlowe. Władze aresztowały również Pauwelsa i jego dwóch synów.

Afera „śledziowa“ w Gdyni

Nadużycia w firmie „Mopol“ i „Mewa“

Gdynia, 18-go grudnia.

Specyficzne warunki w naszym porcie, dały sposobność różnym osobnikom do rozwijania swych „zdolności“ w kierunku popełniania nadużyć, czego dowodem jest wykrywanie coraz to większych afer oszukańczych.

Niedawno pisaliśmy o nadużyciach przy przywożeniu śledzi przez firmę holendersko-polską „Mopol“, która korzystając z wolnocłowego przywozu śledzi z poło-

wów własnych, importowała śledzie zakupione zagranicą, obchodząc przepisy prawne.

Z związku z tem ostatnio aresztowano z 1-my „Mewa“ Holendra Hugendijka i żyda Niemcowa. Nadużycia w obu tych firmach polegają jeszcze na tem, że, mimo przepisu, iż udział kapitału polskiego nie wynosić 51 proc., Spółki należały do cudzoziemców, a udział kapitału naszego był wykorzystywany fikcyjnie.

Stracenie mordercy króla afgańskiego

Londyn, 18-go grudnia.

Według wiadomości, nadeszłych z Kabul, morderca króla afgańskiego Nadir-Szacha oraz pomocnik mordercy, których sąd doraźny skazał na karę śmierci, — zostali straceni.

Ukraińców pałkami, obrzucali ich flaszkami i cegłami. Doszło do zawziętych starć, w czasie których z obydwu stron rannono przeszło 20 osób, które zostały przewiezione do szpitala.

Grad zniszczył 35 domów

Wiedeń, 18-go grudnia.

Donoszą z Aten, że grecka wyspa Mytilene została nawiedzona burzą gradową, która wyrządziła olbrzymie szkody. Niewidzianej wielkości grad zniszczył 35 domów tak, że nie nadają się one do zamieszkania. Mieszkańcy spędzają nocę pod gołym niebem. Grad uśmiercił znaczną ilość trzód. Również gaje oliwne zostały uszkodzone.

Napad komunistów na pochód Ukraińców w Chicago

Nowy Jork, 18-go grudnia.

W Chicago komuniści napadli na pochód demonstracyjny Ukraińców, którzy protestowali przeciwko metodom gwałtu, stosowanym na terenie Ukrainy sowieckiej. Komuniści bili demonstrujących

Bestjański napad na nauczyciela pod Wojkowicami

Sprawców napadu spotkała zasłużona kara

W Sądzie Okręgowym w Sosnowcu odbyła się rozprawa przeciwko sprawcom bestjańskiego pobicia nauczyciela z Żychcic (powiat Będzin), Stanisława Hryniewicza.

Hryniewicz wracał po pracy do domu i na szosie, wiodącej do Wojkowic Kom., został napadnięty przez nieznaną sprawców, którzy w nieludzki sposób zmasakrowali mu kamieniami głowę.

Dopiero w jakiś czas potem znaleziono go w stanie nieprzytomnym i przewieziono do domu do pobliskich Wojkowic, gdzie dopiero na czwarty dzień odzyskał przytomność.

Skutki pobicia nauczyciela okazały się fatalne. Hryniewicz nawet po przyjsciu do przytomności, nie mógł przypomnieć sobie okoliczności zajścia, nie miał pojęcia, kto go pobił i ile osób brało udział w pobiciu go.

Dopiero szczegółowe śledztwo przy pomocy całej okolicznej ludności, która do głębi wzburzona była bestjańskim pobiciem ogólnie znanego i szanowanego wychowawcy, wykazało,

że sprawcami są dwaj znani w Wojkowicach Komornych huligani, 25-letni Tadeusz Nowak i kolega jego Józef Małota.

Rzemieszków spotkała zasłużona kara. Sąd Okręgowy, przed którym odpowiadali, skazał ich po osiem miesięcy więzienia.

Radość i wesele

obudziły prezenty gwiazdkowe „Siedmiu Groszy”

Publiczne losowanie prezentów gwiazdkowych „Siedmiu Groszy” dla naszych prenumeratorów, zapowiedziane na dzień 19-go bm., nie odbędzie się. Zmuszeni jesteśmy je odwołać ze względu na sprzeciw Generalnej Dyrekcji Państwowej Loterii Klasowej, która w zarządzeniu losowania dopatruje się naruszenia interesów loterii państwowej i przepisów prawnych o jej wyłącznym prawie losowania. W miejsce więc, zakazanego losowania, na posiedzeniu zespołu redakcyjnego Redakcji „7 Groszy” postanowiono w porozumieniu z naszymi korespondentami, dokonać rozdania dobrowolnych podarków gwiazdkowych wśród prenumeratorów naszego pisma. Podarki te, a więc maszynka do szycia, rower, gramofon, skrzypce i gitara, łącznej wartości około 1.000 zł., przypadły w udziale kilku naszym stałym Czytelnikom, budząc wśród nich prawdziwą radość. Listę szczęśliwców, którzy otrzymali podarki, ogłosiliśmy w niedzielnym numerze naszego pisma.

Pierwszy zgłosił się po podarek Ignacy Torz, kolejarz z Mysłowic (ul. Młarki nr. 17), któremu przypadł w udziale mahoniowy gramofon pudelkowy, dwusprężynowy, z najlepszą membraną, o pięknym i czystym tonie.

Fotografię p. Torza wraz z gramofonem zamieszczamy powyżej.

Drugim prenumeratorem, który zgłosił się po podarek był p. Brunon Szendzielorz z Świętochłowic (ulica Vogta 7). P. Szendzielorz, który jest z zawodu elektromonterem, uzyskał najcenniejszy podarunek, a mianowicie maszynę do szycia. Jak mówi, przyda mu się ona na wyprawę dla córki.

P. Szendzielorz jest stałym czytelnikiem naszego pisma i zapewnił nas, że pozostanie wiernym naszej gazecie dopóki żyć będzie.

Do odebrania pozostały jeszcze skrzypce, rower i gitara, które przypadły pp. Annie Stalmachowej z Katowic, Wiktorowi Zarzyckiemu z Piekar Rudnych i Augustynowi Szalronowi z Miedźnej.

Nieudana wyprawa po złote runo

Jak p. Galbierz chciał okraść krewnego?

Na niezwykłą myśl osiągnięcia większej gotówki wpadł niejaki Robert Galbierz, zam. w Katowicach. Wiedział on mianowicie, iż jeden z jego krewnych, nazwiskiem A. Kolek z Mokrego Śl., posiada większe oszczędności. Wykombinował sobie przeto plan zdobycia tych pieniędzy. W tym celu zamówił znanego włamywacza, Eryka Skrzydła z Katowic, z którym omówił odpowiedni plan dokonania kradzieży, zaś w razie pomyślnego załatwie-

nia sprawy przyrzekł mu połowę zdobytej gotówki.

W dniu 2 lipca br. udał się obaj do Mokrego. Pod pozorem odwiedzin G. wstąpił do swego krewnego, którego następnie w podstępny sposób wywabił z mieszkania. W tym czasie S. włamał się do mieszkania K., gdzie jednak nie zdołał odnaleźć pieniędzy. Atoli kiedy opuszczał dom został przytrzymany przez domowników, którzy następnie oddali

„Siedem Groszy” w roli detektywa

Komisariat policyjny w Cieszynie zatrzymał 17-letnią dziewczynę, podającą się za Stefanię Langer z Pszczyny, gdzie jednak nie była znana.

Równocześnie Stanisław Stepien z Siemianowic poszukiwał 14-letniej Szarlotty Elfydy Lehnardówny. O tem informowaliśmy w „Siedmiu Groszach”, zamieszczając równocześnie fotografię dziewczyny, przytrzymanej w Cieszynie.

W ub. poniedziałek do redakcji naszego pisma zgłosiła się 13-letnia Elfryda Palkówna, zam. w Katowicach-Karbowie 44, oświadczając, że w dziewczynie podającej się za Stefanię Langer z całą stanowczością rozpoznaje Lole Stepienównę z Siemianowic, która razem ze swoją młodszą siostrzyczką zbiegła z domu i czas dłuższy ukrywała się na Karbowie, utrzymując się z żebractwa, które uprawiała w katowickim Parku Kościuszkim.

Za 200 zł. krzywoprzysięgała

Niestychany fakt krzywoprzysięstwa miał niedawno temu miejsce w kościele parafialnym w Sosnowcu na Pogoni. Rzadki ten wypadek, wogóle jeśli chodzi o przysięgę kościelną, spowodowany był koniecznością rozstrzygnięcia procesu w sosnowieckim sądzie pracy między 46-letnią Wiktorją Krystyniak ze Strzyżowic i jej służącą Felcją Paszewską.

Oto Krystyniak pozwana przez swą byłą służącą za niewypłacenie jej za służbę około 200 złotych, uznała pretensję Paszewskiej za niesłuszną, twierdząc iż nic się jej nie stało. Wobec braku jakichkolwiek dowodów, tak z jednej jak i z drugiej strony, sprawę miała rozstrzygnąć przysięga w kościele. I stało się wówczas coś nieoczekiwanego. Krystyniakowa przed ołtarzem potwierdziła złożone w sądzie oświadczenie, mimo że było ono fałszywe.

Służąca przegrała sprawę, nie dała jednak za wygraną, wykazała słusność swych roszczeń i krzywoprzysięstwo swej byłej chlebodawczyni. W ub. sobotę Krystyniakowa stanęła przed Sądem Okręgowym w Sosnowcu, który wymierzył jej część miesięcy więzienia.

Zwyrodnialec przed sądem w Krakowie

Z Krakowa drogą do Piekar podążała 3 października br. samotnie niejaka Marja Nowakowska. Ody znalazła się ona w polu, przystąpiła do niej niejaki Jan Józefczyk ze wsi Jeziorzany, narzucając jej swe towarzystwo.

W pewnej chwili Józefczyk, wyciągnął z tylnej kieszeni rewolwer, chcąc ją w ten sposób zmusić do uległości. Nowakowska poczęła wołać o pomoc i na szczęście przejeżdżająca furmanka jakaś osoba zdołała ją uwolnić z rak opryszka.

Po przybyciu do domu, Nowakowska opowiedziała o zajściu rodzicom, którzy następnie złożyli zameldowanie w policji.

W rezultacie tego 18 bm. Józefczyk stanął przed Sądem Okręgowym, który skazał go na półtora roku więzienia.

Dokoła aresztowań w firmie „Gotab”

W związku z aresztowaniami w firmie „Gotab” dowiadujemy się następujących szczegółów.

Od pewnego czasu firma ta była w poważnych trudnościach, wszystkie bowiem płynne aktywa przeniesiono do Niemiec; z tej przyczyny też firma „Gotab” cierpiała poważnie na brak kapitału obrotowego. Jak wiadomo, zaś ponad 60 proc. kapitału firmy stanowią udziały pracowników na sumę 265.000 zł. Mimo to firma zwróciła się ostatnio do swych pracowników z żądaniem wpłacenia dalszych 50 tys. zł. O ile zaś sumy tej nie mogliby wpłacić, to wówczas pracownicy mieli otrzymać wypowiedzenia. Wtedy pracownicy „Gotab-u” zwrócili się ze skargą do prokuratury, a następstwem tej skargi było aresztowanie trzech kierowników firmy.

Firma „Gotab” wykonywała roboty budowlane dla S. A. „Godulla”, której dyrektorami są aresztowani swego czasu i do tej pory przebywający w więzieniu dr. Goroll i dyr. Jungels.

Tragiczny wypadek w Krakowie

W poniedziałek rano miał miejsce w Krakowie przy rozkopywaniu kopca Krakusa nieszczęśliwy wypadek. Zajęty tam pracą niejaki Franciszek Malaga, lat 52, zam. przy ulicy Wróblei 9, został zasypany wielką brwią zamarynietel ziemi, doznając na szczęście tylko zwichnięcia lewej nogi. Przybyłe pogotowie rat przewiozło Malaga do szpitala św. Łazarza.

Kradzież drożocennej biżuterii w Sosnowcu

W ub. niedzielę do mieszkania Majera Garbarza w Sosnowcu, przy ul. Mościckiego dokonano włamania, w czasie nieobecności domowników.

Sprawcy skradli złoty zegarek, biżuterię, Interko damskie, garderobę, bieliznę oraz 3.000 zł. gotówką, poczem ulotnili się bez śladu.

Po obliczeniu suma skradzionych przedmiotów, wraz z gotówką, wynosi 7.810 zł.

10 000 zł. łupem włamywaczy

W nocy, z niedziel na poniedziałek, kilku osobników włamało się do biura notariusza Pajara w Krakowie, Rynek Gł. 25. Rozprukli oni kase ogniową skąd skradli 10.000 zł. Złodzieje dostali się prawdopodobnie do domu tego przed zamknięciem bramy w nocy wyważyli drzwi biura i rozprukli kasę, a rano, po otwarciu bramy, przez nikogo niespostrzeżeni, zdołali umknąć.

„Coś tam w lesie stało się”

Pod tym tytułem podaliśmy przed niedawnym czasem w naszym codziennym feljetonie o postrzeleniu bezrobotnego Wawoczno Tondora z Golejowa przez nieznanego galewego, Wawoczny poszedł wówczas do lasów państw. w Ochojcu, by z starych pni urąbać sobie trochę drzewa na opał i został podczas ucieczki postrzelony w głowę, plecy i nogi.

W toku dochodzeń ustalono, że czynu tego dokonał gajowy lasów państwowych Holona Wilhelm z Ochojca. Sporządzone doniesienie karne każe przypuszczać że niefortunny strzelec będzie należycie ukarany.

go w rece policyj. Za taki czyn stanął obaj w ub. sobotę przed Sądem Grodzkim w Mysłowicach, który skazał S. na 6 miesięcy więzienia bez zawieszenia kary, G. również na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem wykonania kary na 3 lata.

Tragiczna wyprawa złodziei leśnych pod Chrzanowem

Nieszczęśliwy zbieg okoliczności spowodował śmierć człowieka

W zarządzie dóbr Adama hr. Potockiego w Nowojowej Górze pod Chrzanowem pracował w charakterze gajowego niejaki Jan Baster. Baster często za gorliwie wypełniał swoje obowiązki. Kiedy spotykał kogokolwiek w lesie, zbierającego suche gałęzie, natychmiast strzelał z dubeltówki.

Będąc 8 maja br. na kontroli lasu w odcinku Młynówka, Baster posłyszał rąbanie drzewa siekierami. Zbliżywszy się do tego miejsca, gajowy zauważył kilku mężczyzn, ścinających drzewo.

Baster wystrzelił w ich kierunku, trafiając Wiktora Nawale śrutem w głowę, wskutek czego ten poniósł śmierć na miejscu.

Na rozprawie sądowej w Krakowie

18 bm. Baster tłumaczył się, iż bynajmniej nie miał zamiaru strzelania do rąbających, a tylko przewróciwszy się w krytycznej chwili, uderzył kolba o wystający pniak i spowodował wystrzał.

Sąd po zasięgnięciu opinii znawcy rusznikarza, Spilhała, uwolnił oskarżonego od winy i kary.

JAN TADEUSZ HRABIA KLIMCZOK WÓDZ ROZBÓJNIKÓW ŚLĄSKICH

229)

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.

Jan Tadeusz, hrabia Klimczok z Bielska pozabawiony majątku i nazwiska przez oszusta Lubara, uciekł w góry z postanowieniem, że będzie tępił złych, a bronił pokrzywdzonych. Klimczok dobrał sobie towarzyszy i utworzył z nimi bandę rozbojniczą, która swola siedzibę miała w pobliżu małowniczej doliny Bystrej. W jakimś czasie później córka hr. Waldenhofen poskarżyła swęj matce, że widziała gorszą scenę między pokojówką Paulinką, a ogrodnikiem Grzesiem. Wtedy Paulinka powiedziała hrabinie Agnieszce, że córka jej Marja ścisłała się w stałni ze stangretem Janem. Hrabina zawrzała gniewem. Wtem Marja oświadczyła jej, że stangret Jan jest... hrabią Imenstem.

— Okłamuje? — odparła Marja z gestem najwyższej pogardy. — Naturalnie, zgóry wiedziałam, że nie uwierzysz. Jesteś tylko łatwowierna, jeżeli chodzi o osoby podobne do Małgosi. Jan musi być kłamcą. To ci bardzo na rękę, bo możesz mu porządnie zmyć głowę. Mów jednak, co chcesz. Ja wiem, że Jan jest hrabią, i nie pozwolę sobie odebrać tej wiary.

Nieszczęśliwa matka przemocą tylko stłumiła gniew w sobie. Pohamowała się jednak. Pocóż miała dłużej jeszcze przemawiać do rozsądku Marji. Wiedziała bowiem, że głupota jest siłą, przeciwko której nawet bogowie walczą daremnie.

— Dosyć już tego! — powiedziała wreszcie hrabina. — Właściwie zasłużyłaś na to, żebym cię wypędziła z domu, jak podług twojego życzenia miałam postąpić z Paulinką. Jesteś jednak moim dzieckiem. Właśnie teraz jest szczęściem dla ciebie, że masz matkę, która przeciwko twej woli chce cię wziąć w opiekę i czuwać nad tobą. Idź teraz do swojego pokoju! Reszta znajdzie się później.

Marja byłaby się chętnie sprzeciwiała, lecz hrabina okazała taką stanowczość, jakiej Marja u niej dotąd nigdy nie widziała. Wzrok jej był tak groźny, że Marja wkońcu postanowiła nie sprzeciwiać się rozkazowi matki. Mrucząc pod nosem, wyszła z pokoju.

Hrabina Agnieszka podeszła do drzwi i kazała przywołać stangreta.

Marja przeczuwała burzę, jaka zbierała się nad głową kochanka. Niepokojnym krokiem chodziła po pokoju.

— Co mama zamyśla uczynić? — syknęła przez zęby. — Ostatecznie jednak jest mi to rzeczą obojętną. Niech robi, co jej się podoba, gwiżdż na mamę, a trzymam się Jana!

CLXV.

KSIĘŻNICZKA SŁUŻĄCA

Klementyna zadrżała, gdy niespodziewanie zagadnęła ją nieznaną damą. Natychmiast poznała też pomyłkę, która spowodowała tę damę do zbliżenia się do niej.

— Pewnie szukasz służby, kochane dziecko? — zapytała dama. — Podobasz mi się. Gdybyś się na to zgodziła, przyjąłbym cię do siebie.

Klementyna pomimo swojego smutnego położenia omal nie parsknęła śmiechem. Nędzne odzienie i zajęte stanowisko pod bokiem biura najmu były powodem, że obca pani uważała Klementynę za służącą, która może świeżo przybyła ze wsi i szukała miejsca. Klementyna omal nie wyjaśniła pomyłki i nie dała odmownej odpowiedzi, lecz odmówiła się natychmiast. Może wola Opatrzności zesłała Klementynie tę damę na pomoc?

Przecież Klementyna popadła w rozpacz, bo nie wiedziała, gdzie głowę złożyć. Wieczór zbliżał się szybkim krokiem. Gdyby Klementyna nie chciała skorzystać z pomyłki obcej pani, mogłaby noc spędzić pod gołym niebem o głodzie i chłodzie.

— Wielmożna pani jest bardzo łaskawą, — powiedziała Klementyna.

Te kilka słów, wypowiedzianych w sposób bardzo grzeczny, podobało się obcej damie.

— Czy masz jakie świadectwa, moje dziecko?

Na to pytanie Klementyna zadrżała ze strachu. O świadectwach wcale nie myślała. Zmieszana sięgała ręką do kieszeni. I o dziwo, w kieszeni znalazły się jakieś papiery. Klementyna dobyła machinalnie papiery. Okazało się, że to była książeczka służbowa, jaka pozostała w kieszeni dziewczyny, która napadła Klementynę na publicznej drodze. Klementyna dotąd

sięcznie dziesięć guldenów. Suknie sprawię ci sama.

Klementyna zgodziła się na postawione warunki. Chodziło jej głównie aby miała dach nad głową.

— Gdzie masz swoje rzeczy, Stefanio?

Klementyna zmieszała się powtórnie.

— Nie mam żadnych rzeczy, wielmożna pani — przyznała się otwarcie. — Zginęły mi w drodze do miasta.

— Ach, to szkoda — odparła generałowa. — No, jeżeli tylko będziesz się dobrze sprawowała, w niedługim czasie możesz sprawić sobie nowe.

Pani ze sługą poszły dalej, rozmawiając po drodze. Potem generałowa wsiadła na dorożkarza i wsiadła do powozu razem z Klementyną. Klementyna miała więc sposobność przypatrzenia się bliższego przyszłej swej pani.

Dama zaczęła przewracać kartki.

nie wiedziała, że była w posiadaniu tej książeczki.

Dama otworzyła książkę.

— Tak, tak, nazywasz się Stefanja Wacek, masz dwadzieścia jeden lat i urodziłaś się w Lutomiersku?

Klementyna machinalnie potakiwała głową.

— Teraz przejrzyjmy twoje świadectwa.

Dama zaczęła przewracać kartki.

— Najprzód byłaś dwa lata dziewczką u gospodarza Cebulki. Hm, hm. Potem znowu dziewczką, potem do dzieci, a wreszcie znowu dziewczką.

Tymczasem dama przerzucała kartki coraz dalej. W rysach jej malował się cień rozczarowania.

— W ostatnich czasach nigdzie przez dłuższy czas nie zagrzałaś miejsca, a nadto świadectwa twoje nie są zbyt pochlebne. Mimo to przyjmę cię na próbę, Stefanio. Sprawiasz na mnie dosyć dobre wrażenie, myślę więc, że będziesz się dobrze sprawowała, skoro dostaniesz służbę u lepszych państwa. Jestem generałowa Klettenberg. Mąż mój jest zpensjonowany. Mam tylko jednego syna, który jest oficerem. Mogłabym cię więc przyjąć tylko za pokojówkę. Kucharke już mamy. Czy sądzisz, że zdołasz w pokojach utrzymać porządek i czy umiesz usługiwać gościom podczas wizyty?

Klementyna mogła ze spokojnym sumieniem na to pytanie dać odpowiedź potakującą.

— A więc dobrze, Stefanio, przyjmuję cię do służby. Możesz iść zenną zaraz. Będziesz pobierała mie-

Generałowa miała lat czterdzieści kilka, mimo to była jeszcze przystojną kobietą. Ubrana była wykwintnie, choć skromnie. Piękne kiedyś rysy jej twarzy zdradzały rezolutną kobietę. Po drodze objaśniała swoją nową służącą o obowiązkach, przyczem nie zaniedbała skarżyć się na niezdatność służby, wskutek czego często musiała ją zmieniać.

— Mam nadzieję, Stefanio — kończyła, — że z tobą zrobię lepszy wybór. Ciężko ci u nas nie będzie. Masz tylko pięć pokoi dziennie do sprzątnia. Za dnia będziesz miała wiele wolnego czasu, ponieważ syna mojego po większej części niema w domu, a ja i mąż mój nie wymagamy wiele posługi.

Klementyna zapewniała generałową, że starać się będzie pozyskać zaufanie swego państwa. W głębi duszy śmiać się jednak musiała, że przypadała jej rola służącej.

Generałowa uważała Klementynę wciąż jeszcze za wiejską dziewczynę, nie przeczuwała więc, że przyjęła za pokojówkę prawdziwą księżniczkę.

Tymczasem powóz zajeżdżał przed dom generałowej, położony w najpiękniejszej części miasta. Znać było po jego powierzchności, że mieszkali w nim ludzie bogaci.

Odwierny ubrany w trójkątny kapelus z jopatrzoną w długą łaskę ze srebrną gałką, kłaniał się nisko przed generałową, gdy razem z Klementyną wstępowała po schodach na pierwsze piętro, gdzie było jej mieszkanie. Również pokoje, do których wkrótce potem weszła Klementyna ze swą chle-

bodawczynią, były bardzo eleganckie i urządzone wspaniale.

Tymczasem jednak Klementyna nie wiele jeszcze mogła zobaczyć. Generałowa zaprowadziła ją bowiem natychmiast do małego i przyjemnego pokoiku.

— Tu będziesz mieszkała, moje dziecko — powiedziała generałowa uprzejmie. — Urządź się tylko jak najwygodniej. W szafie stojącej tam w kącie, znajdziesz suknie, które u nas będziesz nosiła, bieliznę i wszystko, co potrzeba. Tymczasem nie potrzebuję cię jeszcze. Za pół godziny zadzwonię na ciebie, pokażę ci mieszkanie i dam ci potrzebne wskazówki.

To powiedziawszy, generałowa wyszła.

Gdy Klementyna pozostała sama w pokoiku, usiadła na brzegu łóżka i złożyła ręce.

— Panie Boże — modliła się — znowu miałam pieczę nademną. Jakże Ci mam podziękować, że mnie zaprowadziłeś do dobrych ludzi w tym domu? Wprawdzie podejmuję się dziś ciężkich obowiązków. Nie będzie mi też łatwo zaprzeczyć się mojemu dotychczasowemu stanowisku i zastosować się do zupełnie nowych dla mnie stosunków. Lecz i pod tym względem ufam Twojemu sercu ojcowskiemu, które mi doda potrzebnych sił i odpowiedniej rozwagi. Ach, kto to wie, dzieć raczy — może jako biedna służąca będę daleko szczęśliwszą, jak dotąd, gdy byłam księżniczką.

Po tej modlitwie wstała i poszła do szafy. W szafie, jak już powiedziała generałowa, znalazła Klementyna wszystko, co jej było potrzeba. Gdy się przebrała i spojrzała w lustro, uśmiechnęła się. Naprawdę, taką ładną i zgrabną służącą trudno spotkać. Klementynie było bardzo do twarzy w jasnej, wykrochmalonej sukience perkalikowej, w białym, zalotnym czepeczku, który włożyła na gładko przyczesane i złociste włosy.

Właśnie Klementyna skończyła się ubierać, gdy odezwał się dzwonek. Natychmiast poszła do generałowej, która przedstawiła ją drugiemu służącemu. Personel służbowy składał się ze starszej gospodni, owej przez generałową wspomnianej już kucharki, bardzo poczywnej osoby i lokaja, gładko wygolonego młodzieńca w liberji.

Stopniowo zbliżał się wieczór.

— Mąż mój przebywa jeszcze w swoim pokoju — objaśniała generałowa swoją nową pokojówkę. — Za pół godziny będzie obiad. Wtedy też wróci do domu mój syn.

— Będiesz usługiwała przy stole, Stefanio. Najprzód więc nakryj do stołu. Pokażę ci sama, jak to masz zrobić. Właściwie — kończyła — jest to obowiązkiem lokaja, lecz gdy jesteśmy w domu sami, wolimy, że nam usługuje dziewczyna.

To powiedziawszy, poszła generałowa z Klementyną do pokoju jadalnego, gdzie Klementyna okazywała tyle znajomości rzeczy, że generałowa literalnie promieniała z radości.

Jeszcze Klementyna nie ukończyła swojej roboty, gdy usłyszała, że otworzyły się drzwi prowadzące z przedpokoju do salonu. Równocześnie usłyszała brzęk ostróg.

— Dobry wieczór, mamo!

Potem rozległ się głos generałowej.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Od wydawnictwa

Niniejszem zawiadamiamy Szan. Czytelników, że świąteczny numer „Siedmiu Groszy” w zwiększonej objętości ukaże się już w sobotę 23 bm. rano. Numer poświęcony natomiast ukaże się w środę, 27 bm. o zwykłej porze i w normalnej objętości.

Ogłoszenia do świątecznego numeru „Siedmiu Groszy” przyjmujemy do czwartku, 21 bm. godz. 18.

Zasłużona kara dla niezwykłego oszusta

Donoszą z Warszawy: Sąd okręgowy zakończył onegdaj proces oszusta Popime-Jagielły, który sprzedał dobra Rio Vermello w Brazylii, podstępnie podszywając się pod pełnomocnika właścicieli.

Po mowie prokuratora, który podnosił szczególną szkodliwość tego rodzaju afer. psujących opinie Polakom na emigracji, przemawiali obrońcy adw. Szurlej i J. Kanarek.

Sąd skazał Jagielę na 3 lata więzienia.

Niezwykły samosąd właścicieli

Donoszą z Wilna: W lesie majątku Antonim, gm. ostrowskiej, włościanie wsi Mirejki spikowali bezprawnie około 100 sosn. — Ody „defraudantów leśnych” zatrzymał leśniczy P. Niewiarowski i G. Ziemia, właściciele rzucili się na nich, odebrali broń i dotkliwie pobili, poczem przywiązali do drzewa „na pożarcie wilkom”. Niewątpliwie leśniczy zmarzłoby, lub też padłby ofiarą głodnych bestyj, gdyby nie łitość jednego z włościan, biorących czynny udział w „wyprawie”, który odszedł od sań natadowanych drzewem i uratował leśniczkę. Nazwisko „bohatera” Kulbisa, Właścicielka majątku darowała mu skradzione drzewo. Pozostałych włościan w ilości 9 osób na czele z Feliksem Kamieniewym — zatrzymano.

Berscy przemytnicy dywanów

Donoszą z Warszawy: Onegdaj zapadł wyrok na Persów, oskarżonych o przemyt dywanów, które rzekomo miały im służyć do modlitwy, tylko zbyt wielka ilość tych przyrządów kultu religijnego pokrzyżowała im szyki.

Sąd orzekł, że modlitwa swoją drogą, a kara swoją, i skazał Izmala Hassanzade, prezesa kolonii perskiej w Berlinie za przemyt i fałszowanie dokumentów na 2 lata więzienia oraz grzywnę w wysokości 30.000 zł. lub 2 lata aresztu. Brat jego Jussuf, stałe zamieszkały w Warszawie, za pomoc w przemycie, również zapłaci grzywnę 30.000 zł. lub poślędzi 2 lata w areszcie.

Izmail Hassanzade, jako obcokrajowiec, nie mający prawa pobytu w Polsce, ma natomiast przywilej śledzenia w więzieniu, gdzie pozostał.

W Polsce powiększa się liczba biedaków**„Kapitaliści” o miesięcznym dochodzie 250 złotych**

Według obliczeń skarbowych, wpływ podatku dochodowego ulegał w ostatnich latach sporym zmianom. Chodzi o podatek dochodowy od dochodów t. zw. fundowanych, t. j. z nieruchomości, zakładów przemysłowych i handlowych, zajęć zawodowych, z kapitałów i t. p. z pominięciem dochodów z uposażeń za pracę.

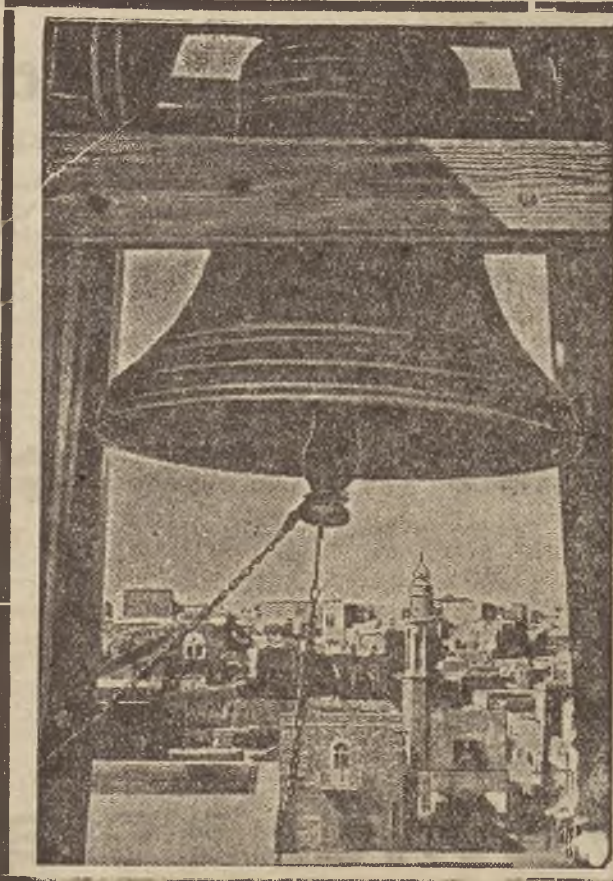
Otóż te dochody fundowane wynosiły w 1928 r. — 3.511 milionów złotych, a przynajmniej tak zostały oszacowane przez skarbowo państwa. W 1929 r. wzrosły one jeszcze o 400 milionów, aby w 1930 r. spaść do zł. 3.618 milionów, a w 1931 r. osiągnąć poziom niższy niż w 1928 r., gdyż tylko zł. 3.245 milionów. Jeśli idzie o liczbę płatników podatku

dochodowego, to w 1928 r. wymiosła ona 592 tysiące, w następnym roku podniosła się do 653 tys. aby potem spadać i w 1931 r. wynosić 589 tysięcy.

Polowę ogólnej liczby podatników stanowią osoby, których dochód roczny nie przewyższa zł. 2.600. Osób mających dochód od 2.600 do 3.000 zł. jest 52 tysiące. Dochód od 3.000 do 4.400 zł. posiada 89 tysięcy osób, od 4.400 do 6.000 zł. — 53 tysiące osób, od 6.000 do 12.000 zł. — 64.000 osób. Liczba osób, których dochód wynosi od zł. 12.000 do zł. 40.000 rocznie wynosi 31.500. Dochód od 40.000 do 80.000 zł. rocznie tylko 1.300 osób.

Kryzys, jak widzimy, działa tu w dwóch kierunkach. usuwa spośród najbiedszych ekonomicznie cały szereg jednostek i sprowadza ich dochody prawie do zera, a przynajmniej poniżej zł. 1.500 rocznie, od której już jest nakładany podatek. Innymi słowy coraz bardziej powiększa się w kraju liczba biedaków, od których nawet skarbowo państwa nie wzięć nie może. Z drugiej strony maleje też liczba osób, których dochód roczny jest większy niż 16.000 zł. rocznie, czyli od góry idzie też ubożenie.

A przytem trzeba pamiętać, iż prawie 60 proc. osób ma dochody w Polsce w wysokości do 3.000 zł. rocznie, czyli 250 zł. miesięcznie i z tej sumy muszą utrzymać one nieraz całą rodzinę. Przeciętnie więc taki „kapitalista” w Polsce ma na wyżywienie każdego członka swojej rodziny zł. 62,50 miesięcznie. Trzeba przyznać, że jest to bardzo mało i że w tem oświetleniu widać, jak dalece jesteśmy królem biedaków.

Dzwon w kościele Narodzenia Zbawiciela w Betlejem: W tegoroczne święta Bożego Narodzenia będzie transmitowany przez radio na wszystkie stacje europejskie i Stan. Zjedn. Półn. Ameryki uroczysty głos dzwonów z kościoła w Betlejem.

Biały człowiek wśród okrutnych Indian

O odnalezieniu miejsca pobytu zaginionego przed wielu laty w dzwicznych puszczech Brazylii angielskiego podróżnika plk. Fawcetta, donoszą z Montevideo następujące nowości.

Bawiący w Montevideo podróżnik i myśliwy, Trucchi zapewnia, że plk. Fawcett przebywał na wyspie Bananal, położonej na rzece Das Mortes, wypływającej z gór Chapada w pobliżu Cuyaba, noszącej nazwę Manso aż do wodospadów Fumanza, wpadającej do rzeki Araguaya, będącej dopływem Amazonki. Jak oświadcza Trucchi, na lewym brzegu rzeki Manso zamieszkuje plemię wojowniczych i okrutnych Indian „Chavantes”, składające się z około 70 szczepów. O wyspie Bananal istnieje legenda, że znajdują się tam olbrzymie pokłady czystego złota i platyny, które ochrzczono nazwą „Kopalnie meceników” z powodu zaginięcia tam bez wieści 8 ekspedycji, które w latach ubiegłych tam się udały w poszukiwaniu legendarnych złóż złota i platyny. Trucchi twierdzi, że ostatnia z tych ekspedycji, złożona z 8-10 osób, wyruszyła w roku 1928. Z ekspedycji tej powrócił

Jedynie jeden Niemiec nazwiskiem Fritz, który w kilkanaście dni później wyjechał do Hamburga, gdzie sprzedał 9 kilogramów platyny. Trucchi oświadcza, że rozmawiał z plk. Fawcetem, który się wzbrania powrócić na łono cywilizacji. Jak przypuszcza Trucchi, plk. Fawcett pragnie pozostać jeszcze dłuższy czas wśród Indian „Chavantes”, celem zdobycia sobie u nich zaufania, aby następnie ułatwić Anglii eksploatację złota i platynodajnych terenów w tamtych okolicach. Trucchi ma zamiar wyruszyć ponownie do puszczy brazylijskich i dostać się na wyspę Bananal, aby zbadać jej tajemnice.

Scalenie ubezpieczeń społecznych

Z Warszawy donoszą:

Jak donoszą z kół rządowych, wiadomości o odroczeniu terminu wejścia w życie ustawy o scaleniu ubezpieczeń społecznych do 1-go kwietnia przyszłego roku, są nieścisłe. Decyzja w tej sprawie jeszcze nie zapadła, i ma być powzięta dopiero przed świętami.

Echa wyborów samorządowych w Komisji Administracyjnej

Z Warszawy donoszą:

W sejmowej komisji administracyjnej rozpatrywano w poniedziałek dwa wnioski w sprawie wyborów samorządowych w gminach wiejskich b. zab. ru rosyjskiego zgłoszone przez Stronnictwo Narodowe i Ludowe.

Wniosek Str. Nar. reflował pos. Wiczorek, ze Str. Ludowego — poseł Wrona. Po dyskusji oba wnioski zostały odrzucone większością głosów BBWR. Superniok.

Kontyngent alkoholu polskiego do Ameryki

Z Warszawy donoszą:

Rząd polski porozumiewa się z rządem Stanów Zjednoczonych w sprawie kontyngentów na import alkoholu z Polski do Ameryki. Ponieważ Ameryka wyznacza ten kontyngent na podstawie przywozu z państw europejskich w latach 1910 do 1914, Polska ma otrzymać kontyngent odpowiadający importowi, jaki płynął do Ameryki z dawnych trzech zabarów.

Na najbliższe 4 miesiące kontyngent ten ma wynosić 30 tys. galonów. Co do importu polskiego, to będzie on dozwolony bez ograniczenia.

TU WYCIĄCI

— 242 —

— Ten list powróci mi ma cześć i dawne szczęście! — rzekła, gdy skończyła.

Bo czy może istnieć bardziej przekonujący dowód mej niewinności, niż to przyznanie się do winy tego niegodziwego człowieka, który mnie zgubił.

O, droga pani! Nie ma pani pojęcia, jak szczęśliwą uczynił mnie ten list!

Nie mogę tylko zrozumieć, jak się to stało, że został zaadresowany mem przybranem nazwiskiem i tym sposobem dostał się w moje ręce?

Słowa jej uczyniły oczywiście ogromne wrażenie na bylej jej gospodyni.

Cieszyła się ona niemniej niż Olga.

Przy tem wszystkim jednak, była trochę zmieszana. Bo obecnie nie mogła już ukrywać wobec Olgi właściwego stanu rzeczy.

Sama nie rozumiała wprawdzie dobrze wszystkiego. Zwłaszcza o stosunku swej córki do Woleckiego miała tylko niejasne pojęcie; ten list wyjaśnił jej go w znacznej mierze.

Olga nie mówiła nic. Uważała, iż nie ma prawa czynić pani Ropskiej jakichkolwiek uwag, bo działała ona tylko z dobroci serca, pragnąc jej dopomóc.

Wiedziała już, co miały znaczyć słowa pani Ropskiej, gdy jej oddawała papiery córki i rzekła, iż od dwóch lat córka jej nie żyje.

Biedna kobieta!

Olga mimowoli ujęła jej rękę i uściśnęła ją. Pojmowała, jak strasznie musi być dla serca matki, stracić w ten sposób jedyne dziecko.

Co jednak miała teraz uczynić?

Podczas gdy Olga rozmyślała nad tem pytaniem, a pani Ropska zastanawiała się nad tem, jakby

— 243 —

opowiedzieć Oldze o wizycie urzędnika policji i domaganii się listu przez niego, zadzwoniono do drzwi.

Olga zauważyła, że starszka bardzo pobladła. Zanim zdążyła zapytać ją o powód tego wzruszenia, pani Ropska wstała.

— Przepraszam panią na chwileczkę, droga pani — rzekła. — Powrócę wkrótce.

Z temi słowami wyszła natychmiast.

Olga spoglądała na nią, potrząsając głową. Nie mogła zrozumieć, dlaczego starszka była taka wzburzona.

Pani Ropska udała się tymczasem z mocno bijącym sercem do drzwi i otworzyła je.

Znajdowała się w niemalym kłopotcie. W tej chwili przychodził z pewnością urzędnik policji po list.

Chociaż z jednej strony zadowolona była, że list znajdował się na miejscu, to z drugiej strony nie mogła żądać od Olgi wydania listu, gdyż był on jej jedynym dowodem przeciw Woleckiemu w walce o cześć i spoczynek.

Nie pomyliła się.

Gdy otworzyła drzwi, ujrzała przed sobą znajomego jej już urzędnika.

— Proszę, niech pan wejdzie! — rzekła do pani Ropska bardzo zmieszana. — Nie, nie tutaj! — Proszę do tego pokoju.

Mam u siebie gościa!

Otworzyła drzwi, znajdujące się naprzeciw jej izdebki i wpuściła go do pokoju. Był to ten sam, w którym niegdyś mieszkała Olga.

Humor**MIEDZY PRZYJACIOLKAMI**

Jadzia: — Wiesz, musiałam bezwarunkowo dać żebrakowi złotówkę, bo to było tak wzruszające, jak on powie: „Wspomóż biednego ślepcę, piękna panienko!”

Zosia: — No, jeżeli on tak powiedział, to naprawdę był ślepy.

DOWÓD MI OŚCI.

— Czy pani kocha swego syna?

— Niezmierznie.

— To dlaczego go pani ciągle tłucze?

— A kogoż będę tłukła jak nie tego, którego kocham? Przecież obcy się nie da.

WYJASNIŁ.

— Dlaczego mężczyzna, oświadczając się o rękę kobiety, zazwyczaj czyni to kłęcząc?

— Ależ, moja droga, jest to rzecz zupełnie uzasadniona, bo i wielki błąd przyklepa, kiedy bierze na siebie ciężar.

KOMPIEMENT.

— Jakże się panu podoba mój portret?

— Prześliczny... czarownie pani wygląda i co najdziwniejsze przytem, że taki podobny.

W sobotę winna odbyć się

wieczera wigilijna w tym roku

Wieczere wigilijna powinno się w bieżącym roku według starodawnego zwyczaju urządzić w sobotę, 23 grudnia. Z pojęciem tej uczyty rodzinnej, tak pełnej zawsze dla nas uroku, a nacechowanej znamieniem głębokiego mistycyzmu zarówno jak i religijnego, wiąże się ściśle pojęcie postu wigilijnego przed Bożym Narodzeniem. W rodzinach chrześcijańskich było zawsze w zwyczaju, że w tym dniu bądź całkiem nie przyjmowano pokarmów aż do pierwszej gwiazdy, bądź też poprzestawano na lekkim tylko posiłku.

To też ponieważ według przepisów Kościoła w niedzielę niema nigdy ściślego postu, wieczerze wigilijna urządzano w sobotę suchedniową, ilekroć Boże Narodzenie wypadło w poniedziałek. Obecnie prawo kanoniczne znosi, wprawdzie obowiązek przenoszenia postu z niedziel na sobotę, w praktyce jednak nie wyniknęła stąd żadna zmiana co do postu przed Bożym Narodzeniem, gdyż i tak zawsze

post wigilijny w takich wypadkach, jak tego roku schodził się z obowiązującym i nadal postem soboty suchedniowej. O ile chodzi o przepisy Kościoła, to związku tradycyjnej uczyty wigilijnej możnaby się dopatrywać jedynie z zasadami prawa kanonicznego co do świąt i postów. Wieczerze wigilijna nie miała nigdy związku z przepisami liturgicznymi; co do brewiarza i mszy o wigilii Bożego Narodzenia, reforma Piusa X nie wprowadziła pod tym względem żadnej zasadniczej zmiany.

Zarządzenia władz państwowych w sprawie odpoczynku świątecznego w okresie Bożego Narodzenia pokrywają się całkowicie z tradycją chrześcijańską i naszą narodową.

Komu dogodnie, może naturalnie odstąpić od starodawnego zwyczaju i urządzić wieczerze wigilijna w niedzielę.

Członkowie żeńskiego klubu pływackiego w Londynie urządzili w tych dniach publiczny popis na Tamizie częściowo zamrażającej przy kilku stopniach poniżej zera.

Kwestja domów robotniczych w Szwecji

Władze miejskie Stockholmu podjęły na szeroką skalę akcję budowy tanich, nowoczesnych domków robotniczych na przedmieściach. Osiedla robotnicze, rozsiane na krańcach Stockholmu, zostały rozplanowane przez magistrat, podlegają jego kontroli i są dzierżawione robotnikom za bardzo niską opłatą. Miasto nie buduje domów, lecz daje właścicielowi zasitek na budowę, oraz dostarcza mu materiałów budowlanych z własnych tartaków i fabryk. Również władze miejskie przeprowadzają na swój koszt instalacje kanalizacyjne, elektryczne, gazowe i t. p.

Dotychczas wzniesionych zostało około 1.000 domków dwu, trzy, i czteropokojowych. Każdy domek zaopatrzony jest w najnowsze urządzenia techniczne, centralne ogrzewanie, bieżąca woda i t. p. Domki budowane są według standardowego typu, zatwierdzonego przez magistrat, i przeznaczone tylko dla jednej rodziny.

Magistrat Stockholmu udostępnił w ten sposób posiadanie własnego domku nawet bardzo skromnie sytuowanym rodzinom robotniczym.

Dr. Benesz w Paryżu: Czeski minister spraw zagranicznych dr. Benesz bawi w Paryżu w celach omówienia z rządem francuskim całości kształtu polityki europejskiej. Rycina przedstawia od lewej ku prawej: dr. Benesz, czeskosłowacki minister spraw zagr.; Paul Boncour, francuski minister spraw zagr.; Osusky, czeskosłowacki poseł przy rządzie francuskim w Paryżu.

Poznańska giełda zbożowa

z dnia 18 grudnia 1933 r.

Papiery państwowe:

3 proc. poz. budowlana 38.40 — 38.50; 4 proc. poz. inwest. zw. —; 4 proc. poz. n.w. seryjna —; 5 proc. poz. konwersyjna 51.50; 5 proc. poz. kolejowa —; 10 proc. poz. kolejowa —; 6 proc. poz. dolarowa —; 4 proc. poz. dolarowa 49.00; 7 proc. poz. stabiliz. 54.75 — 54.50 — 55.13 drobne; 7 proc. L. Z. Państw. Banku Rolnego 83.25; 8 proc. L. Z. Państw. Banku Rolnego 94.00; 7 proc. L. Z. Banku Gospod. Krajowego 83.25; 8 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajow. 94.00; 7 proc. obligacje Banku Gosp. Kraj. 83.25; 8 proc. obligacje Banku Gosp. Kraj. 94.00; 4 i pół proc. L. Z. Ziemskie Żrety. 46.00 — 45.88. Tendencja dla pożyczek przeważnie słabsza, dla listów niejednolita.

Akcje:

Bank Polski 81.75, Kijewski 10.25, Lilpop 10.25, Starachowice 10.10, Tendencja cokolwiek słabsza.

Waluty:

Marka niem. nieof. 212.30, dolar pryw. 5.64.

Dewizy:

Belgia —; Odańsk 173.15 173.58 172.72; Holandia 357.95 358.85 357.05; Londyn 29.02 29.16 28.88; Nowy Jork 5.64 5.67 5.61; Nowy Jork kabel 5.65 5.68 5.62; Paryż 34.87 34.96 34.78; Praga 26.43 26.49 26.37; Szwajcaria 172.18 172.61 171.75; Włochy 46.85 46.95 46.71; Sztokholm 149.95 150.70 149.20; Kopenhaga 130.00 130.65 129.35, Tendencja przeważnie słabsza.

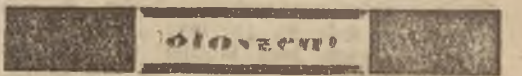
Pożyczki polskie w Nowym Jorku: Dolarowa —, Dillonowska 65 5/8, Stabiliz. 85.50; Warszawska —; Śląska —.

Notowania giełdy w Warszawie

z dnia 18 grudnia 1933 r.

Ceny parytet Poznań.

Żyto 718 gr. 14.50—14.75, Pszenica 749 gr. 17.90—18.00, Owies 13—13.25, Jęczmień 675—695 gr. 13.75—14, Jęczmień browarowy 14.75—15.50, Mąka żytnia 65 proc. 20.75—21, Mąka pszenna 65 proc. 29.50—31.50, Ospa żytnia 10—10.50, Ospa pszenna 9.75—10.25, Ospa pszenna gruba 10.75—11.25, Rzepak zimowy 43—44, Groch Wiktorja 21—24, Groch Polzera 21—23, Orzozyca 33—35, Mak niebieski 49—54, Wyka latowa 14—15, Peluska 14—15, Makuch biały 19.50—20.50, Makuch rzepakowy 16.50—17, Makuch słonecznikowy 19—20, Strut Soya 23—23.50, Koniczyna czerwona 170—210, Koniczyna biała 80—110, Koniczyna biała oduszczoła 90—110, Seradela 13.50—15.50, Usposobienie spokojne.

SZANUJ swój grosz! Meble kupuj tylko we firmie „Meblano”, Katowice, Młyńska 5. Urządzenie kuchenne 7 części zł 115 oraz najelegantsze jadalnie i sypialnie po bardzo niskich cenach. Sypialnia dębowa 350 złotych. Dostawa bezpłatna. 4967d

UCZEN plekarski, również taki, który się już uczył, może się zgłosić. Oferty do „7 Groszy” pod 4983d.

DOM TOWAROWY CZ. BEYGA, RYBNIK

Poleca na nadchodzące święta po cenach b. niskich TOWARY KROTKIE BŁAWATY, PŁASZCZE DAMSKIE, MĘSKIE I DZIECIENNE, RĘKAWICZKI, PUNCZOCHY i wszelkie towary mieszane

Dla czytelników „Siedem Groszy” udzielam **5 proc. rabatu** Towary z najlepszych gatunków

Obsługa rzetelna.

„Drost”
Maszyny do szycia
Rowery

nieścisłone w materiale i wykonaniu
Miesięczne spłaty od zł. 20.—
Skład fabryczny:
Dom Towarowy „Bracia Drost”
w Katowicach, G. St. — Telefon Kół Hit 12-78

Drost-Maszyny

Drost-Rowery

Katalogi na życzenie — Czytelnikom „7 Groszy” udzielam 5% rabatu

Przygody bezrobotnego Froncka

Froncek ujrzał, jak dziś w nocy jakiś chłopek przygnębony, dzierżąc w ręku wielką lampę, szukał swej rodzinnej... żony.

Grzecznie go więc informują, że baba gada z sąsiadką, więc też zabrać ją do domu, nie uda się bardzo gładko.

Gdy się Froncek udał dalej, spotkał gościa znów drugiego, który również szukał żony, na wzór chłopa poprzedniego.

Włec o swoim spostrzeżeniu również tego informuje, i, śmiejąc się dobrotliwie, tonę palcem mu wskazuje.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY” wynosi zł. 2,31
W kraju z przesyłką pocztową . . . . . „ 2,31
Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym „ 2,41

KONTO P.K.O. KATOWICE
Nr. 301.746

CENNIK OGŁOSZEN
1 pole 35 x 67 mm. zł. 15
Ogł. drobne 20 gr. za słowo.